

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДУМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIII. Ч. 164. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СУБОТА, 4-го ВЕРЕСНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, SEPTEMBER 4, 1976 No. 164. VOL. LXXXIII

В Чикаго відбувся День Українського Сеньйора

Чикаго (П.Т.). — Неділя, 22 серпня, було гарним і вогким днем у Чикаго. Понад 200 українських емеритів виходили в цей день з Чикаго на оселю в Равінд Лейк, на першу їхню зустріч — День Українського Сеньйора.

Оселя приймала цілі неділі значно більше гостей, чим звичайно. Частина сеньйорів приїхала трьома автобусами, два приділені нашим сеньйорам безплатно управою міста Чикаго, третій уфундувала каска „Самопоміч“. Багато сеньйорів приїхали самі власними авто, чи разом з родиною.

Зустріч започаткували Отці Духовні відслуженням мовленою в наміренні сеньйорів. Відтак усі заїли до обіду.

Програму підготували Комітет, що в основному складався з представників Юра Суспільної Опіки та Клубів Емеритів. Комітет відзначив почесною грамотою, як „Сеньйора Року 1976“, інженера Степана Куропаса, а крім того кожний клуб емеритів відзначив грамотою призначення одного зі своїх членів: Клуб Емеритів — Секція Товариства „Самопоміч“ свого голову проф. Касіяна Тучапського, Клуб Емеритів при кафедрі св. Миколая члена управи Івана Дубицького та Клуб Емеритів при пафадії св. Йосипа відомого діяча, почесного члена Головного Уряду УНСоюзу, теперішнього голову Клубу Івана Іванчука. Відзначення почесних сеньйорів та вручення їм мистецьких оформлених грамот перевів голову Комітету. Грамоту проф. Тучапського, який перебував в шпиталі, перебрала член управи пані Марія Гнатюк.

Наступною частиною програми проводив інж. Дмитро Григорчук. Програмову доповідь про місце сеньйорів в громаді та їх завдання виконала п-ні Уляна Терлецька. Думками про практичні завдання сеньйорів, зокрема про потребу придбання дому емеритів, поділилися п. А. Атановський. Його завдання доповнила пані Стефанія Москалюк, яка працює в суспільній опіці з рами управи міста і багато допомогла у влаштуванні цієї зустрічі. Інж. С. Куропас говорив на

Інж. Степан Куропас „Сеньйор Року 1976“.

тему емеритів в УНСоюзі, подаючи відомості також про запланований зїзд українських емеритів на Союзівці.

Привіт українським сеньйорам на день зустрічі прислали: губернатор Дан Вокер та майор Річард Дейлі. Губернатор у своєму листі передав також привіт українському сеньйорові року інж. Куропасу. Майор Дейлі в листі висловлює радість з приводу зустрічі українських сеньйорів та закликає інші національності Чикаго також влаштувати подібні свята своїм сеньйорам.

Почесним гостем зустрічі був також наш маестро Васько Авраменко.

Обід приготувала управа Оселі при допомозі пань-членів Комітету. Благословення зустріч о. Олешко і о. д-р Тиллявський.

По обіді сеньйори ще довго розважалися зі знайомими в тіні розлогіх дубів над озером.

Ініціатива Юра Суспільної Опіки організувати зустріч українських сеньйорів з громадою була безперечно корисна і доцільна. Такі зустрічі дають нагоду не тільки для безжурної розмови, але також для обговорення проблем та завдань, які громада і наші сеньйори спільними зусиллями могли б розв'язувати: допомога і опіка над старшими і немощними, полегшення мешканців трудності, полегшення податкової, проблеми харчової, медичної та санітарної і т.п. Організована громада може успішно ладнати такі завдання.

Голови Окружних Комітетів УНСоюзу відбудуть конференцію

Джерзі Сіті. — З Головної Канцелярії УНС інформують, що друга з ряду одноденних конференцій голів Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу відбудеться в суботу 11 вересня ц.р., в приміщеннях Головної Канцелярії в Українській Будівлі в Джерзі Сіті. Перша конференція голів відбулася на „Союзівці“ в днях 4 і 5 листопада 1972 року.

Учась в Конференції, яка триватиме від години 11 рандо до 7-їй вечора, візьмуть голови майже всіх 30 союзних Окруж.

Завданням конференції є не тільки піднесення поваги й додання активності Окружним Комітетам, а головним їхнім головам, але також спільно застановитися над справою ведення осінньої організаційної кампанії, завданням якої є придбати до кінця

року 3.000 нових членів, забезпечення на суму бодай 6.000.000 доларів. Доповідачі під час конференції заторкнуться ряд важливих справ з різних ділянок союзової праці. Передбачається, що ця конференція, яка є новістю в союзовому житті, шляхом дискусій спричинить до висвітлення сучасної ролі Окружних Комітетів і намітити шлях далішньої праці.

Доповідачами під час конференції будуть затрудені в Головній Канцелярії голів ексекютивні урядовці: Йосип Лісигор — головний передсідник, Володимир Сохан — головний секретар, пані Уляна Дячук — головний касир, Степан Гавриш — головний організатор, редактори „Свободи“ і „Українського Тижневика“ і обласний організатор Василь Оріховський.

„Молода Думка“ приготується до виступу на Союзівці

Нью-Йорк, Н. Й. — Діти хор „Молода Думка“ запрошений взяти участь у концерті, який відбудеться 19-го вересня ц.р. на Союзівці, виховно-відпочинковий Оселі УНСоюзу, з нагоди відкриття пам'ятника Лесі Українці на цій оселі. Щоб бути „у формі“, проби усіх

Два інші кандидати на президента ЗСА також бажали б дебатовати на телебаченні

Вашінгтон. — Після остаточного рішення, що президент Джералд Форд, республіканський кандидат на перевибір, і Джиммі Картер, демократичний кандидат на президента ЗСА, зможуть зустрітись і безпосередньо дебатовати на телебаченні, так як уже навіть встановлено дату першої такої дебати на 23-го вересня, свої претензії до такої самої публічної дебати на телебаченні зголомили також два інші кандидати на президента: Юджин МекКарті, колишній демократичний сенатор з Мінесоти, який сподіється, що він буде приміщений на виборчих списках 40 стейтів як незалежний кандидат на президента, і Лестер Маддокс, колишній губернатор Джорджії, який минулого тижня

був обраний на президентського кандидата Американської Незалежної Партії. Адвокати обох цих кандидатів заявили, що вони взаємно розуміються та планують почати відповідну законну акцію проти виключення тих кандидатів від публічної дебати на телебаченні. Покищо невідомо, чого вимагатимуть ці два інші кандидати: включення їх до дебат між Фордом і Картером, чи окремого часу для дебат між ними самими. Акція цих кандидатів, базована на Федеральному Комунікаційному Акті, може стати поважною проблемою, але знавці цього федерального закону сумніваються, чи ця акція зможе припинити чи змінити заплановані дебати між Фордом і Картером.

Популярність Картера знову збільшилася

Нове опитування публічної думки Інститутом Галлупа виявило, що популярність демократичного кандидата на президента ЗСА Джиммі Картера знову збільшилася до 52 відсотків, в порівнянні з 37 відсотками, що їх має президент Форд. Опитування, проведені в часі від 27 до 30-го серпня виявили, що популярність Картера збільшилася зокрема поза південними стейтами, в яких вона була зменшилася в користь президента Форда після Республіканської конвенції. Попередні опитуван-

ня Інституту Галлупа, проведені в часі від 20 до 23 серпня, давали 49 відсотків голосів Картерові і 39 Фордові, при 12 відсотках здержаних. Ще раніше опитування, проведені безпосередньо після Демократичної конвенції, давали Картерові 62 відсотки голосів, а президенту Фордові тільки 29. Під час останнього опитування 922 зареєстровані виборці одержали запит: „Якщо президентські вибори були б сьогодні, на якого з кандидатів ви голосували б — республіканця Форда, чи демократа Картера“.

Вальдгайм бачить загрозу війни в Африці

Нью-Йорк, Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм перестеріг країни світу, що проблеми в Південній Африці створюють серйозну загрозу для миру і безпеки. У своєму річному звідомленні перед початком сесії Генеральної Асамблеї ООН Вальдгайм відмічує, що навіть сьогодні вже може бути запізно для мирного полегшення справ Південної і Південно-Західної Африки

та Родезії. „З кожним місяцем, — заявив Вальдгайм, який проходить, можливість ракових розривів на широкую скалку збільшується“. В четвер, 2-го вересня ц.р., К. Вальдгайм мав доштов розмову з державним секретарем ЗСА Генрі Кіссінджером в приміщенні ООН. Кіссінджер мав заявити, що покищо не рішення, чи він після розмови з прем'єр-міністром Південної Африки Джоном Форстером в Цюріху поїде до Африки

Представники ЗСА і Північної Кореї зближаються до порозуміння

Сеул, Південна Корея. — Представники ЗСА і Північної Кореї зближаються до закінчення переговорів у Панмунджомі, метою яких є запевнити безпеку для американських військ в землі-таризованій зоні. Інформація, яку публікувала 2 вересня південно-корецька преса, вказує, що комуністичні представники в принципі погодилися зліквідувати чотири північно-корецькі військові обсерваційні

пункти, які були розміщені на південній стороні Панмунджому, де 18-го серпня ц.р. комуністичні війська зарубали двох американських старшин. Таке потягнення ознакує закінчення спільної схорони розділеної зони і поділ її на дві частини, що на самому початку переговорів пропонували зробити комуністичні представники. Згідно з цими інформаціями, представники ЗСА правдоподібно погодилися на такий двоподіл.

Західноєвропейські країни порозуміваються проти терористів

Бонн, Німеччина. — Уряди 18 західноєвропейських країн обмірковують тепер спільне домовлення, щоб не давати права азилу терористам. Проект такого домовлення запропонували спільно уряди Західної Німеччини і Франції і його вже апробували міністри справедливості вісімнадцяти західноєвропейських країн. 22-го вересня ц.р. голови урядів 18 країн мають зустрітись в Страсбургу у Франції та осягати спільне домовлення. На підставі цього домовлення, договірні країни

не вважатимуть за „політичний акт“ будь-який терористичний вчинок, в якому була вжита бомба, граната чи автоматична зброя. Домовлення, яке вимагало б, щоб ратифікації парламентами договірних країн, становило б новий прецедент в міжнародному праві. В домовленні виразно зазначено, що такі акти, як захоплення літаків, схоплення осіб, вбивства і бомбові замах на вважатимуться за „політичні акти“ і їх виконавці не зможуть рятувати на право азилу будь-якої іншої договірної країни.

ХРОНІКА РЕПРЕСІЙ І ЗНУЩАНЬ НАД УКРАЇНСЬКИМИ ПОЛІТВ'ЯЗНИМИ В СССР

НИКОЛАЯ ТИХОНОВА НАІМЕНОВАНО НА ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ПРЕМ'ЄРА СССР, ВІСТІКИ ПРО УСТУПЛЕННЯ КОСИГІНА ПОШИРЮЮТЬСЯ

Москва. — Пресові агенції і акредитовані кореспонденти в Москві інформують, що в четвер, 2-го вересня ц.р., Політбюро найменує уряд. Николая А. Тихонова, довголітнього співробітника Брежнєва, першим заступником прем'єра СССР. Досі одним заступником прем'єра був Кирило Т. Мазуров, а друге місце, від часу коли Дмитрія Полянского найменували міністром сільськогосподарства (1973 р.), було досі вільне. Виповнення другого місця прем'єра і підвищення Тихонова, який досі був одним з 10-ох заступників прем'єра, поглибили спекуляції в дипломатичних колах, що ця зміна може бути пов'язана з чутками про уступлення теперішнього прем'єра Алексея Косигіна із свого становища з огляду на здоров'я. Вістка ця базується на інформації британської преси, яка на початку цього тижня повідомила, що 72-річний Косигін мав серйозний серцевий припадок і в часі купання в річці Москва біля своєї дачі і охоронці ледве врятували його від утоплення. Совєтські чинники однак відмовились коментувати цю справу, базовану на інформації совєтського журналіста, який виступав в інтерв'ю з Віктором Льюїс і якому дозволено писати в західних публікаціях. Льюїс, зацікавлений кореспондентом, відсепарувався від цієї справи.

Николай А. Тихонов

Кореспондент газети „Нью-Йорк Таймс“ Крістофер С. Врен інформус, що в східно-європейських містах поширилася також чутка, що Косигін пережив якийсь „випадок“, в кожному разі не автотий і якщо це правда, то це збільшуватиме правдоподібно вістки про уступлення Косигіна. В кожному разі західні кореспонденти

стверджують, що Косигіна ніхто не бачив від червня ц.р. Дивним виглядало й те, що його бракувало також на левонісці 2-го вересня ц.р., де зібрався були члени Політбюро, щоб попрощати Л. Брежнєва, який виїжджав до Алма Ати в совєтській Центральній Азії. Виглядає однак неправдоподібно, щоб 70-річний Тихонов мав зайняти місце Косигіна, яке готувався перебрати 62-річний Кирило Мазуров. Дипломатичні обсерватори вважають, що підвищення Тихонова означає мабуть даліше скріплення влади Леоніда Брежнєва, бо він не тільки близький співробітник Брежнєва, але походить також з тієї самої місцевості — Дніпро-дзержинська. Згідно з інформаціями, Тихонов з уродження українець, металургійний інженер по професії і досі займав у партії і уряді різні становища. Спекуляції в вістках про уступлення Косигіна висвітлюють мабуть аж тоді, коли в жовтні збиреться Верховна Рада СССР на свою чергову сесію.

Втікач з південної частини В'єтнаму оповідає про голод

Сінгапур. — Ройтер інформус, що в'єтнамець, який втік на човні з комуністичного В'єтнаму і якого опісля врятували австралійські моряки недалеко Сінгапуру, розказав журналістам, що в південній частині об'єднаного тепер В'єтнаму, а головним у містах, панує марновий голод і велика недостача не тільки харчів, але також інших речей першої потреби. Тисячі людей, які в часі окупації Південного В'єтнаму комуністичними військами і партизанами були змушені покинути свої житла, чи були примусово вигнані з міст в джунглі, загинули від голо-

дової смерті і хвороб, які поширювалися скоро серед втікачів і вигнанців. Ті, які залишилися в Сайгоні (тепер Го Чі Мія) живуть у постійному страху і з більш антикомуністично наставленим, як будь-коли раніше. Втікач заявив, що харчові продукти у містах раціоналізовані, а ціни на харчі десять разів вищі, як були у воєнні роки. Також нестача співрізків змусила уряд припинити працю на фабриках. Відчувається великий брак медикаментів і сльоту. Втікач також стверджує, що малі групи антикомуністів все ще ведуть боротьбу у глибоких джунглях проти комуністичної влади.

Прославляють батька, який пожертвував дітей, щоб рятувати партійців

Пекін. — Агенство „Франс Пресс“ інформус, що преса Китайської Народної Республіки, зокрема „Народний Щоденник“, прославляє батька, який в часі великого землетрусу в місцевості Тенгшань залишив на видиму смерть своїх двох дітей, 13-літню доню і 16-літнього сина, щоб рятувати „людей партії“, які потребували негайної допомоги. „Народний Щоденник“ пише про це: „Безпосередньо по землетрясенні, Че Ченг-мін, видра-

павшись з-під руїн зруйнованої хати, почув голос своїх дітей, які кричали: біжи батьку скоріше і рятуй нас! Коли батько вже біг в сторону заклику, він почув другий голос, який благав із-за стіни, де жила родина секретаря партійного комітету Чю Куанг-ю“. Газета стверджує, що батько двох дітей без надуми побіг рятувати партійних верховодів, а коли він повернувся до руїн власної хати, то його діти вже були мертвими.

Гельсінкі (УІС „Смолоскип“). З України дісталися на Захід інформації про життя, репресії і знущання над українськими політичними в'язнями в СССР. Рівнож одержано інформації про застрашувачий фізичний стан і хвороби деяких політичних в'язнів, які не одержують майже жадної медичної опіки. Нижче подасмо ці інформації в хронологічному порядку:

5 вересня 1975 р.: Лев Пришляк вислав заяву до Верховної Ради УССР про „червоний терор“ комуністичної влади на Україні, в СССР і концтаборах.

21 вересня 1975 р.: І. Світличний, С. Прохорук, І. Калинець, Мотрюк, М. Дяк, М. Горбань, Л. Пришляк, В. Захарченко, С. Сорока, Р. Гурний, Д. Басараб, С. Глузман, В. Підгородський, Д. Верхоляк, Мамчур, Малажінський, Савчик разом з іншими політв'язнями вислали заяву М. Підгородному з погрозою відмовлення від совєтського громадянства.

29 вересня 1975 р.: М. Мотрюк і Д. Басараб були викликані працівниками КГБ Утирою і Шукуним, які домагалися у них відкриття заяви.

25 вересня 1975 р.: М. Дяк і Кочубей перевезені з таборо 389-35 в Пермській області в табір ч. 37.

3 жовтня 1975 р.: І. Світличний сильно захворів догрозивало носовою кровотечою. Медики відмовляються примістити його в шпиталі.

10 жовтня 1975 р.: У висліді фальшивого доносу Кузнецова, В. Марченка позбавили ларька.

У відповідь на протест І. Калинця й інших політичних в'язнів висланий до Червоного Хреста СССР, деякі в'язні-інваліди одержали надалі передіше відібрані накривала.

Кінець жовтня 1975 р.: Лев Пришляк одержав відповідь від Верховної Ради УССР на свій лист від 5 вересня такого змісту: „Ваша просьба про помилування направлена на розгляд у Верховну Раду СССР“. Ця відповідь підтверджує, що Верховна Рада УССР не має права розглядати заяву громадянина своєї власної республіки.

14 жовтня 1975 р.: В табір ч. 389-35 працівники КГБ зробили обшук. В часі обшуку знайшли і вилучили рукопис О. Марченка і відкритий лист до журналу „Журналіст“.

15 жовтня 1975 р.: І. Світличний знову захворів догрозивало носовими кровотечами. Медики знову від-

мовляються примістити його в шпиталі.

В табір ч. 389-35 прибуває „громадська“ делегація з Івано-Франківська на чолі з офіцером КГБ Новицьким. Українські в'язні ігнорують „делегацію“ і відмовляються з нею говорити.

16 жовтня 1975 р.: Московська група „громадської“, зложена з працівників КГБ, старастесь шантажувати політв'язнів, викликаючи їх на „розмову“. З українців були викликані І. Калинець і С. Глузман. В часі розмови вони довідалися, що в приміщенні для побачень з амонтовани підслухові апарати.

Тижню хворів Мотрюк. 19 жовтня 1975 р.: І. Світличний покараний за відмову відповісти бесіді „ради колективу“.

20 жовтня 1975 р.: С. Глузман покараний за ту саму відмову.

22 жовтня 1975 р.: Вперше видалі закордонну пошту політв'язням — по одному листі І. Калинцеві й І. Світличному з Західної Німеччини і один лист С. Глузманові з Ізраїлю.

Того самого дня І. Калинець покараний на підставі фальшивого доносу Чайни і вартового Буберова.

28 жовтня 1975 р.: У І. Світличного знову догрозивало кровотеча з носа. Посилився біль серця і задиха в часі хождження. Медична перевірка стану здоров'я заборонена.

27 жовтня 1975 р.: С. Глузман пише заяву Суєлову.

11 січня 1976 р.: О. Марченка покараний на підставі фальшивого доносу Полякова.

Січень 1976 р.: В цілому табір ч. 389-35 в грудні 1975 р. і в січні проводять безперервні обшуки вдень і вночі. Обшуки робить таборова адміністрація при допомозі працівників КГБ. Політв'язні викривають деяких донощиків.

13 січня 1976 р.: Зі шпиталю викидають В. Дяка в зв'язку з „ремонтом“. Не може дійти до бараку. Тратить пам'ять. Допомогають йому інші політв'язні.

14 січня 1976 р.: І. Світличного, Дальші носові кровотечі. Медики даліше не дозволяють на лікування.

Весна 1976 р.: В самвидав'ї появляється стаття І. Мишенера, жидівського діяча про російського політв'язня В. Буковського. У статті між іншим пишеться: „Ного друзими (В. Буковського) стали українці Зіновії“.

(Закінчення на стор. 4-й)

Синявін одержав дозвіл на виїзд з СССР

Москва. — Ігор Синявін, відомий совєтський маляр-неконформіст з Ленінграду, який брав участь у виставці, що в московська міліція і агенти КГБ розгромили при допомозі бульдозерів і сокир, одержав дозвіл на виїзд з СССР. Спочатку, коли він вніс був подання на візу, його

му відмовили. Тоді мистець заявив урядовцям паспортного відділу, що бажав виїхати до Ізраїлю, хоч сам не є жидівської національності. Кілька днів тому Синявін повідомив, що йому, його дружині Тетяні і двом малолітнім дітям видано візи до ЗСА. Синявін приїде до Америки в кінці вересня ц.р.

В Лісневичах „ні проїхати, ні пройти“...

Київ. — З Городецького району, Львівської області, мешканці села Лісневичі: М. Дутко, П. Сирочинський, П. Каравацький, Г. Чапельський та інші до газети „Молодь України“ написали листа. Справа в цьому, що вже давнечко-давно, бо ще в 1973 році мешканців цього села виконком повідомив, що вже... напевно будуть будувати їм дорогу. Від цього часу мешканці Лісневичів кількакратно зверталися до різних інстан-

цій — дарма. Приходили тільки паперові обіцянки, однак ними дорогу не проведуть... Тим часом колгоспні машини, приватний транспорт, обминаючи придорожні калюжі, примушені їздити по засіяних полях. В дощову пору цією дорогою може протіти тільки... трактор. Навіть припиняється тоді доставка молока з колгоспних фарм. Коли комусь випадє діратися до залізничної станції, то треба надвувати 9 кілометрів пішки.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1975.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи є автором. Авторі, які хочуть, щоб їхні матеріали були опубліковані, повинні надіслати їх до редакції з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ м.с. За кожен зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Глум над дійсністю

Слово "політика" має багато інтерпретацій. Також Словник чужомовних слів Бойкова-Ізюмова подає їх аж шість: від "науки про державу" у старинних греків та "вміння правити державою" починаючи, а на "певний поведінки" груп і осіб у відношенні до інших та "певним ставленням до чогось" кінчаючи, додавши до того ще таку інтерпретацію: "хитрощі, підступність, крутість". Власне це останнє розуміння політики практикують — треба признати — з великою майстерністю верховоди рабовласницьких і диктаторських комуністичних режимів не тільки в своїх власних країнах, але і на міжнародному форумі, зокрема в Об'єднаних Націях. Класичним прикладом саме такої політики — хитрощі, підступність і крутість — з додатком багатьох споріднених понять може послужити акція Куби та кількох інших "невтральних" вислужників Москви в Деклараційному Комітеті ООН відносно Порто-Ріко і 3-х держав Стейтів Америки.

Справа почалася минулого року, як цей Комітет, в якому засідають представники 24 країн, малою більшістю голосів відхилив запропоновану комуністичною Кубою — не без "інспірації" совєтського, "опікуна" — резолюцію, якою Об'єднані Нації мали б бомбастично підтвердити "невід'ємне право народу Порто-Ріко на самовизначення і незалежність". Як згадано, резолюцію відхилено і виглядає, що вона тепер знову прийде на порядок.

Для нормальної людини така резолюція не вищається навіть у поняття "хитрощі, підступності і крутість". Це радше жартівний і глум над здоровим глуздом кожного, хто бодай поверховно цікавиться політикою та орієнтується у відношенні між Порто-Ріком і 3-х держав Стейтів.

Порто-Ріко бо повний і без будь-яких обмежень користас з того свого невід'ємного права на самовизначення і незалежність у вільних виборах, про які й мріяли не сміють мешканці Куби та її совєтських покровителів. Одних бо таких вільних виборів, які відбуваються в Порто-Ріко, вистачило б на те, щоб населення Куби чи Совєтського Союзу писало своїх верховодів — легко сказавши — на зелену лашу. В минулих таких загальних виборах, які відбулися в Порто-Ріко в 1972-му році, місцеве Народно-Незалежницьке зібрання тільки 4.5 відсотка голосів, а в референдумі власне в справі самовизначення Порто-Ріко, що відбулося в 1967-му році, за повною незалежністю того острова голосувало тільки 0.4 відсотка населення, в порівнянні з 60 відсотками, які голосували за "коммонвелтом" і 39 відсотками, які бажали б, щоб Порто-Ріко було стейтом ЗСА.

Можна собі уявити, що думають про запропоновану Кубою резолюцію та про Об'єднані Нації українці, білоруси, балтійці та десятки інших народів совєтської колоніальної імперії, зголошені і здійснені їхньою волею право на самовизначення яких комуно-московські імперіалістичні розбишакі втопили в морі крові понад півстоліття тому. На форумі Об'єднаних Націй вони не від сьогодні практикують — при допомозі та за посередництвом всіхляких кастів — політичне розбишачтво і практикують далі, якщо Америка та інші вільні країни не спроможуться на те, щоб на тому самому форумі зголосити та постанити про переведення в життя єдиного ще потрібної резолюції про право на самовизначення і незалежність поволеваних Москвою народів.

За мурами Кремля

Західні кореспонденти і дипломати в Москві звітують тепер часто про всілякі татинні "пересправи" за мурами Кремля та про можливість різних змін в Політбюро і взагалі у проводі ССРСР, помімо того, що XXV з'їзд КПСС обрав на керівні становища майже тих самих осіб переважно із старої генерації з генеральним секретарем ЦК КПСС і новоспеченим маршалом Совєтського Союзу Леонідом Брежнєвим, 73-річним Ніколасом Подгорним і 72-річним Алексеем Косігіном на чолі. Переходово ніби виглядало, що здоровельний стан Брежнєва поправився і що він зможе виконувати свої функції безперебійно, але останньою західною пресою знову заговорили про відсутність Брежнєва в Москві у зв'язку з хворобою. Лондонський "Таймс" заговорив також про відхід від активної сцени теперішнього голови Президії Верховної Ради ССРСР Ніколая Подгорного, наступником якого мав би стати сьогоднішній партійний ідеолог Михайл Суслов, хоч він мало молодший від Подгорного.

Нова сенсація поширилася також про затьмани хворобу голови Ради Міністрів Алексія Косігіна, який нібито мав серйозний серцевий припадок і задумав відійти у стан сплячки. Вістку про відхід і хворобу Косігіна передав на З'їзд з Москви кореспондент лондонської газети "Івнинг Нюз" Віктор Луї, який твердить, що серцева атака у Косігіна повторилася недавно в часі купелі в річці Москва. Тільки завдяки скорій допомозі "літохранилищ" та лікарів вдалося врятувати йому життя.

Акредитовані в Москві дипломати підтвердили звідомлення Віктора Луї, який є совєтським громадянином і, як дехто думає, тісно пов'язаний з органами КГБ. Дипломати також думають, що Луї дістав доручення повідомити світ про випадок з Косігіном, щоб легше було перевести заплановані зміни. В минулому совєтська влада неодноразово користувалася послугами Луї, якщо йшлося про розгладшення справ за кордоном.

У пов'язанні з цими вістками з Москви кілька разів згадувалися прізвище теперішнього ставленника Москви в Україні Володимира Шербицького, як одного з можливих кандидатів на генерального секретаря ЦК КПСС, а також лєнінградського секретаря партії Романова, якого під час XXV з'їзду КПСС покликали до Політбюро. Говориться також про партійного вельможу Кулакова і сибіряка Дестіх.

Немає сумніву, що у совєтській диктатурі, прикрийтий зовнішньою "демократичністю", діють і поглиблюються відосередні процеси, які раніше чи пізніше мусять довести до логічного епілогу — розвалу тієї народоубивчої імперії.

Марія Барагура

НАЙВІДПОВІДНІША ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ЖІНОЦТВА

"Встаньте і будьте пораховані!" — таке гасло, що коротко, стисло, ясно і чітко з'ясовує важливість організованості, зустрічасмо чимраз частіше. Воно лунає з трибун конвенцій, нарад, конференцій, з'їздів, кампаній; ним послуговуються всі засоби масового комунікування (преса, радіо, телевізія); його чуємо з уст провідних людей. Воно вказує, що, незважаючи на вибухливий сьогоднішній індивідуалізм, сучасне суспільство відчуває потребу і прагне до організованості життя.

Це гасло, зрештою, не нове. Це тільки достосоване до потреб сучасного життя нове словесне зформулювання ранішніх кличів, приповідок, прислів'їв, афоризмів, як "в єдності сила!", "у громаді і смерть легша", "до громади, те й бабі", — що в менше вибагливому і найновішому словесному оформленні висловлювали довголітнім досвідом і життєвою практикою здобуту народну мудрість.

Відновлення цих давніх афоризмів вказує на їх актуальність у розгубленому сучасному світі, який шукає виходу з запутаної ситуації обожування індивідуалізму. Вони стали антидотом до такої дефіцитної життєвої філософії, як "моя хата скраю — нічого не знаю!" — український еквівалент американського "Ай донт кер", чи "донт гет інвалд", "донт бадер" тощо.

Пекуча потреба організованості існує в усьому українському національно-громадському житті, а зрозумів її повністю провід найстаршої на терені ЗСА громадської організації, Союз Українок Америки, у відношенні до українського жіноцтва, старі організованості якого куди незадовільніші.

Це промовисто висказала одна з провідних діячок українського жіночого руху Осипа Гравовенська: "... доводиться ствердити, що українське жіноцтво частинно западає в сон і починає зражуватися бацилою байдужості" (стаття "Жмути думок..." у "Нашому Житті" за грудень 1961).

Проблема організованості українського жіноцтва була провідним мотивом і основною турботою експозе вибраної на ювілейному 17-й Конвенції ЗСА голови Івони Рижанковської. Ця проблема стала теж ударним гаслом у ювілейному році ЗСА, а кампанія здобуття членства ведеться посилено далі. Статистика показує, що понад сто тисяч українських жінок у ЗСА стоїть осторонь організованості життя, а на 244 українських скупчень в Америці тільки 65 мають клітинні ЗСА.

Брак організованості українського жіноцтва доводило, що в проводах чоловічих чи центральних українських національно-громадських у-

станов жіноцтво, хоч і становить половину спільноти, заступлене тільки мінімально у відношенні 1-10. Виходить, що жіноцтво відіграв у громаді роль другорядного чинника, не здобувши досі признання і повних громадських прав у нашій спільноті, хоч кожна організація радо користується його працею і матеріальними ресурсами. Деколи складається враження, що українське громадянство у 95 відсотках — чоловіче.

Ситуація змінилася б основною, якщо б українське жіноцтво стало масово в організовані лави і здобуло собі належне йому місце. Д-р Цимбалістий у довідці "Час і людина" пише: "... якщо б в УНРаді, СКВУ чи УЖКА керівництвом було в руках наших жінок, ці центри були б більш динамічні й успішніші в своїй роботі". Подібний погляд висловлюють і інші наші соціо-психологи. Університетський професор Василь Галич у своїх дослідженнях історії "української еміграції" передбачає великі можливості, які стоять перед ЗСА.

Потреба організованості українського жіноцтва подіювана не тільки національно-громадськими мотивами й престижевими моментами. Є ще й інші міркування.

Українське жіноцтво не живе відірвано. Воно є частиною світового жіноцтва і не може стояти осторонь ідей, течій, рухів, прагнень і здобутків загального жіноцтва. Життя не може приходити повз нього, а воно не сміє бути тільки пасивним його спостерігачем. Як інтегральна на частину всесвітнього жіноцтва, українські жінки мусять активно включитися і внести свій вклад у його позитивні течії, мусять йти в ногу з загальним жіночим рухом і допомогти світовому жіноцтву, а тим самим і собі здобути належне і заслужене ім місце. Бо мимо гарних гасел і теорій про рівноправність жіноцтва, дійсність показує, що шлях до цієї рівності ще далекий. Ситуація не зміниться, коли будемо діяти одинцем. Зміни можна добитися тільки організованістю.

І найважливіший момент: з уваги на особливості жіночої психіки жіноцтво не може бути тільки прибудовкою загальногромадського організованого життя з чоловічим проводом. Не заперечуючи потреби, а то й konieczності бути членом якоїнебудь загально-національної організації, українське жіноцтво мусять включитися в лави своєї власної жіночої організації, якою на терені ЗСА є ЗСА. Ця організація псбудована так, що в ній є місце для кожної української жінки соборної України.

(Продовження на стор. 3-й)

К. Крупський

НАЦІОНАЛЬНА ОСОБИСТІСТЬ В ПОГЛЯДІ ДИСИДЕНТА-РОСІЯНИНА

(4)

Уважаємо, що в цьому аспекті Борисов може стати цикладом навіть для молодшої генерації в Україні. Наше милое покоління в Україні мусять зрозуміти правдиві мотиви того, чому велика маса українців під кінець Другої світової війни покинула Рідний Край. І нині окупант України саджає по тюрмах правдивих комуністів, якщо вони виявляють свою приналежність до української нації. Це дійсні причини самотності "гриха", який вигнав у світ в незнане сотні тисяч українців. Цю правду повинні знати усі молоді українські інтелектуалісти не менше від молодого російського історика Борисова.

Автор цитує слова авторитетного візантійського теолога, який сказав: "Вся природа міститься в чистій особистості і вона не може мати іншого існування". Іншими словами, каже автор, християнство впровадило у світ концепцію плюралізму особистості самотності людини. Особистості є не тільки індивідуальними, але також національними. Ця концепція, каже він, є особливо символізованою п'ятидесятичолі, коли Святий Дух зійшов на апостолів і вони заговорили різними мовами. Цитуючи св. Письмо, автор висловлює ті мови, якими заговорили апостоли. Він каже: "Християнська Церква зродилася не на єдиному світовій мові, а на різних мовах апостолів, і цим вона засвідчила плюралістичність національних стежок до єдиної мети". Тому з християнського погляду ми легко можемо зрозуміти різницю між особистістю та індивідуумом і новий принцип, що причається до т. зв. національного питання в концепції нації як особистості. Індивідуальність протилежність до загального мірила людства частини єдиної людської природи. Він самотній і абсолютний, складається з однієї частини, сформований з знаннями природи і особистості. Індивідуальність та індивідууми є незрозумілими одиному другому. Особистість, в протилежність до індивідуума, не є частиною чогось цілого. Вона являється цілістю самою в собі. І хоч особистість не є частиною одної форми, але вона охоплює цілу повноту природи. Тому ідея особистості припускає існування спільності мірила в людстві.

Сучасній опінії, каже автор, ці роздумування можуть видаватися, і напевно виглядають, занадто абстрактними і позбавленими сьогоднішньої реальності, але скоро побачимо практичні наслідки того забуття і спотворення християнських ідей. Якщо нація, у своїй істоті, є

спільною особистістю, обдарованою Богом, то вона може бути дефініюваною, як "історична спільнота людей", або як "сила природи та історії". Нація є певним рівнем в ієрархії християнського космосу, частинною незмінних Божих цілей. Нації не творяться історією народів. Навпаки, особистість нації усвідомлює себе через історію, або, сказавши іншими словами, наріз у своїй історії сповняє Боже призначення. В цьому значенні нація відрізняється від емпіричного народу. Історія народу хронологічно відкриває його власну особистість. Немає конкретного моменту в житті народу, який не зумів би замасифікувати його особистість, або в розмовній мові, ніяка історична ситуація не є спроможною сягнути повну глибину особистості. Різні етапи його себе відкриття можуть прийти до гострого конфлікту одного з другим, так само як це стається в індивідуальній житті людини. Це може довести до страшного занепаду, але як довго наріз залишається свідомою своєї особистості єдності, а тим самим своєї свободи — він може вийти навіть з найглибшої безодні.

Автор каже, що признавши всіма членами національної одиниці їхню особистість єдності є тим, що ми називаємо національну свідомість. Вона зводиться разом усі аспекти, емпіричні маніфестації з історичного буття нації. П'ятеро, за словами Володимира Соловйова, є осягнуті в призначенні і дусі народу, "що Бог думає про неї у вічності".

Конечною передумовою існування і розвитку історичної пам'яті. Якщо вона знищена, тоді самотність народу терпить від патологічного спотворення, і тоді зі шкодою приходить його народові ідентифікувати свою особистість із сучасним моментом свого існування. Він забуває, що вся емпірична особистість є незавершеною і що сповнення особистості життя може бути досягнуте через продовження і свідомість процесу розвитку. Знищення історичної пам'яті вбиває духову тугу народу за цим здійсненням, калічить його моральну особистість, підкопує його віру в можливість творчого завоювання зла та вбиває його надію на відродження. Якщо людей визнається як особистість, то це доводить до визнання їхньої рівності, даючи їм безсумнісне право бути шанованими і любленими іншими людьми, бо це підтверджує абсолютну цінність їхньої національної ідентичності.

Тож у дні 4-го липня 1943 року у місті Детройті зібралися 9 визначних українських патріотів, — між ними був адв. Роман І. Смука з Чикаго, — і вони під проводом проф. Миколи Чубатого, що був ініціатором і душею цієї Конференції, постановили скликати новий Конгрес України на 2 і 3 жовтня до Пітсбургу, Пенсильванія. І так знову почала відновлятися діяльність Українського Конгресового Комітету Америки. (Український Конгресовий Комітет з нагоди десятиліття 1940 - 1950, Нью Йорк, стор. 10) і "Ювілейний Альманах 1894 - 1914", Український Народний Союз, Джерсі Сіті, Нью Джерсі, стор. 156).

Також адв. Роман І. Смука брав діяльну участь у Другому Конгресі Американських Українців, скликаємому в місті Філадельфії 22 і 23 січня 1944 р., де з нагоди Конгресу відбулося свято роковин 22 січня 1919 р., промовляючи до учасників наради ("Український Конгресовий Комітет", з нагоди десятиліття 1940 - 1950, Нью Йорк, стор. 13).

Пізнавши, вже в повнозрілому, був скликаємому Конгресу Ініціативного Комітету рес Американських Українців.

Автор ставить питання

про те, як можна узгодити свободу індивідуальної людської особистості з членством в національній цілості. У відповідь на це він каже, що ні одна людина не приходить на світ чистою щодо національної приналежності. Якщо людина матиме свободне себеоприділення в її земному житті, то вона вже з хвилиною народження є квалітативною, а тим самим національною ознакою особістю. Хоч ця дефініція є тільки умовною, але вона є ідеальною і потенційною та являється метафізичною підмурівком нашої духовної влади. Вона не порушує чи зменшує людської свободи. Кожна особа має свободу оминути здійснення його особистості призначення, відкинувши Боже призначення на неї і забути коріння своєї історії. Однак, зовсім знищити ці коріння неможливо, бо якими нових рис людина в своєму житті не була б, то її найглибше і підсвідоме "я" збереже певні сліди її походження та її "прототипу". В багатьох людей це має тенденцію вийти на поверхню, як неспокійне невдоволення життям, або якесь почуття несповнення покликання.

Але зате інша дорога відкрита для людської особистості — дорога самотності, просвердлюючи глибини власного "я" і духовного джерела своєї історії. На цій дорозі до Бога почуття національної свідомості скорше чи пізніше само прийде. Свідомість метафізичного споріднення себе з людьми, а через них споріднення з людством. Але усі ті кореляції можна уважати за ніщо більше, як теоретичну базу християнської свідомості. Дійсне життя є це дуже далеким від їхньої реалізації. Подібно як в ранніх християн, вони (кореляції) тільки вказують дорогу, якою людство може досягнути сповнення особистості існування.

В християнській термінології цей видний особистості рівень називають церквою. Людство так як і церква є сповненням бачущини, до якої змагає постійно змінювана реальність існуючого світу, щоб з'єднатися зі своїм Творцем.

Однак, кожна особистість, індивідуальна чи національна, на свій спосіб, змагає до того об'єднання, і тільки таким способом правдива цілість стає здійсненою. Християнство не вимагає від людства заперечення різноманітності особистостей, які творять його, або того, щоб людство стало вимішаною масою. Християнство тільки спонукує людство цілковито перетрансформувати себе "до міри зросту сповнення Христового" (Єфесія, 4:13). Усі народи, так як кожна індивідуальна особа, мусять досягнути своє сповнення в Церкві.

(Продовження буде)

З НАШИХ БУДНІВ

Мій "ліс"

Одна з моїх позресниць, — а маю її деї, дай здоров'я їй, — написала, раз листа своїй шкільній товаришці, в котрому був такий параграф: "А в мого зрештою тата росте під вікном ліс, що складається з одного дерева". Ой, не багато бракувало, могой дорі, і був би цьому "лісові" капут, саме в той фатальний день, коли над Нью Йорком та й околищею шалла-лютувала буря-гураган "Белла" (дезто злобно жартував, що це була "Белла"... Абцигу!)

Слава Богу, що мій підвіконний сімешканець — бересток, який він не є крихітної статуї да все ж таки вирає нерівний бій з непричтними силами природи і зберігає живий та цілий. Але жаль було дивитись крізь заплякані вікна, як його гнуло додолу, шарпало, торсувало та викручує страшний вітрище, як обливало-затоплювало потік дощів, а весь той торнадо-гураганний концерт нагадував клекіт Ніагари, похлюпував з виттями тігні голондів воєк! Ось-ось, здавалось мені, прийдеся застіпати на прощання моему сусідові таку популярну колись, а жалобну пісню: "Я бачив, як вітер берізьку зломив..."

І тоді пригадався мені вірш-молитва польського емігрантського поета з Канади (чи не В. Іванюка), в котрому автор просить Господа віршованою мовою, щоб узяв під свою святу спіку самотності в полі дерева і в годину важкої проби зацвістих із від бурі, грому й змаролому... за добрим прикладом колеги за браком, я писав, зог і прозую, за порятунком для могого "лісу" під вікном, а при цій нагоді прочитав ще три "Отче наш" за збереження в добром здоров'ї всіх знайомих мені і не знайомих земляків, які замешкують острів Лонг Айленд, що його, за перебачуванними метеорологами, вража "Белла" мала найлютіше покарати.

І вишло, як багате, та, що мої "Отче наш" знайшли послуж на Вершині, бо і моему "лісові" не сталося жадна кривда, і земляки любезні, що заселяють "Довгий Острів", не дуже так постраждали, тільки декілька електрики "навалила", а в мистця Петра Андрусева в Рівергеді, творця знаменитого "Княжого пристані в Києві", звалилося на подевірі величезне дерево, — правда, не його власне да сусідське, із-за плота, та би мовити.

Пу, то це можна витримати, — як казали в Старому Крю.

І кер.

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

Китайські верховоди демонструють єдність

Торонтоська газета „Глоб енд Мейл“ інформує, що китайські лідери, використовуючи великий мітинг, який уряд зорганізував в Пекіні для відзначення робітників, які брали участь в рятунковій акції після великого землетрусу, вирішили продемонструвати єдність народу з Компартією, перетворюючи це зібрання в політичну маніфестацію з виступами прем'єр-міністра і численних інших партійних діячів. Прем'єр Гуа Куо-фенг особисто очолював цю „маніфестацію єдності“ і виголосив довгу промову, яка, як відмічує преса, була одною з важливіших промов, що він їх виголосив на протязі 5 місяців від часу перебрання ним функцій прем'єр-міністра. Він сильно критикував тих, які намагаються „порушувати публічну дисципліну“, але рівночасно кореспонденти відмітили, що він, в порівнянні з попередніми виступами, займав більш прагматичну і помірковану позицію у відношенні до ідеологічних і господарських справ. Багато часу Гуа присвятив економічним, а головним чином сільськогосподарським справам, закликаючи робітників і селян посилити зусилля за виконання намічених партією і народом планів. Він закликав до боротьби проти „класових ворогів“, які займаються саботажами і поширюють погослови та пущують загальну дисципліну. При тому він знову заатакував колишнього заступника прем'єр-міністра Тенг Гей-пінга, однак він вже не згадував ранішніх обвинувачень проти нього. Після того, як посилені групи міліції заблокували вулиці, в Пекіні відбулася велика парада з великою участю молоді для відзначення „героїв“ рятункової акції.

Мені писмо було пожертвувати гонорар за статтю у висоті 250.00 дол. на НАУКОВИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ.

Професор

25-ліття Школи Українознавства в Гемпстеді, Н. Й.

Гемпстед (О. П.) — Дня 4-го червня ц. р. місцева Школа Українознавства при парафії св. Володимира відзначила 25-ліття свого існування концертом шкільної молоді в приватності вчителів, батьків і громадянства.

Святочний вечір, який відбувся в залі церкви св. Володимира (тут також відбуваються лекції Школи Українознавства), відкрила директорка школи мгр Катерина Мицько, яка привітала всіх присутніх, а зокрема основників школи та довголітніх її вчителів. Вона сказала, що Гемпстедська школа, яка служить нашої молоді вже протягом чверть століття, спершу була згуртована при місцевій пластовій групі, а за снували її п. сенатори Микола Курчак та Андронік Копистянський. Відтак, коли кількість учнів зростає, опіку над школою перебрала місцева парафія св. Володимира. Парохом тоді був о. д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, який вклав багато праці в розбудову та розвиток школи. Сьогодні в школі навчається понад 60 учнів.

Опісля виголосив коротку промову о. Шараневич, теперішній парох церкви св. Володимира та опікун Школи Українознавства. Він підкреслив історичне завдання-місію Церкви у поширенні науки і знання шляхом шкільництва. Отець Шараневич подав як приклад важливу роль, яку в американському шкільництві відіграли римо-католицькі парафіяльні школи, покладаючись на статистику дані.

Програму — виступ школярів вела п-і Оксана Пясецька. Клас передшкільня в супроводі гітари відспівала три пісні, підставою яких були вправи вивчення української абетки та чисел. Відтак відбулася сценка „Ромко Бомко“, яку відіграли діти трьох нижчих класів. Діти відіграли свої ролі з великим успіхом, а головне виконали їх чистою та плинною українською мовою. Вищі класи, також у супроводі гітари (гітарист: п-і Оксана Дашків), відспівали пісні „Молоді ми“ та „Виростеш ти, сину“. В груповій деклямації віршів Шевченка, Франка, Лесі Українки та Василя Симоненка брали участь учні старших класів та англійська класа, а головними декляматорами були Ліда Горохівська та Маруся Мицько. Привітні глядачі вітали всі виступи шкільної молоді заслуженими оплесками.

Головну промову виголосив колишній довголітній директор школи Микола Курчак. Він зосередив свою увагу на можливості вивчення та знання української мови. Промовчів підкреслив, що завданням українців у діаспорі супроти їхньої Батьківщини є плекати рідну мову, культуру, звичаї та зберігати рідний український обряд. Найбільшу відповідальність мають батьки, але також Церква, в особах Владик, священників і сестер. Дім і Церква мають повсякчасне моральне завдання.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Теми

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

НАЙВІДПОВІДНІША...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

яка визнає принципи вільного світу. СВА — це незалежна жіноча організація соборницького характеру. Вона аполітична, апартійна, без різниць регіонального, віросповідного і класового порядку, без шухлядування на „стару“ й „нову“ еміграцію, на „старокрайових“ і „тут родинних“, на українчо-англійських. Приналежність до СВА не перешкоджає її членам належати до інших організацій, установ і товариств. СВА має змогу заспокоїти всі найістотніші потреби й зацікавлення української жінки, він дає їй нагоду активно і творчо проявляти себе в національно-

громадському житті, зокрема в специфічних ділянках жіночої індивідуальності. Приналежність до СВА в ніякому випадку не обмежує індивідуальності його членства, його права на власну думку, погляди й переконання. Згадані міркування про задання, цілі, обов'язки й перспективи, які стоять перед українським жіноцтвом, повинні дати йому спонуку й мотивацію стати членами єдиної жіночої організації на терені ЗСА.

Найкращою відповіддю на запит, який поставила одна з провідних жіночих діячок: „Де наші жінки?“ буде — в лавах СВА!

У Сороковий День Смерті нашого Дорогого МУЖА, ШВАГРА і ВУНКА

БЛ. П. БОРИСА ПАВЛОВИЧА РЖЕНЕЦЬКОГО

буде відправлена

Номинальна Служба Божа в суботу, 11 вересня 1976 року о год. 10-й рані

в церкві св. Володимира

в НЮ ЙОРКУ, Н. Й. (160 Вест 82 вулиця)

Просимо про молитви за Душу Покійного.

МАРІЯ — дружина з Родиною

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТІ МОЄ ДОРОГОЇ ТА НЕЗАБУТНОЇ ДРУЖИНИ

СЛ. П.

БЕРТИ ТКАЧУК

буде відправлена за спокій її душі

СВ. ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА

в неділю, 12-го вересня ц. р.

о год. 9-й рані.

Номинальний відправ будуть в Українській Католицькій Церкві

БЛАГОВІШЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІ

У ФІЛІДЕЛФІ, ПА.

1206 Вальд Роуд, ділянка Медроз Парк

На Богослужіння запрошуємо Родину, Приятелів і Знайомих, щоб спільно згадали Покійну у своїх молитвах.

Від себе присячу Тобі моя Дорога Дружину цих кілька щирих рядків.

Вже рік Тебе нема
І зодня тужу за Тобою,
Бо Ти для мене ангелом була,
Бо Ти була безмежно дорогою.

Тебе нема і в душі, пустка,
Хата немаче домнина,
Згадав про Тебе радості нестатка,
І я шепчу: Ти була кохана і єдина!

Тебе нема, Ти не прийдеши,
Нема Тебе між живими,
Але Ти в серці моєй живеш,
Ти живеш в серцях родині!

В глибокому смутку —

ДМИТРО — чоловік з рідного

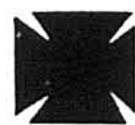
Замість квітів на могилу

БЛ. П. Д-Р БОГДАНИ САЛАБАН-ГЕЯНС

складають 50.00 доларів

на Українську Енциклопедію в Сарселі, Франція

д-р Ераст і Зірка БУРАЧИНСЬКІ

З глибоким жалем повідомляємо усе наше Членство та Українське Громадянство, що дня 18-го серпня 1976 р. в Детройті, Міш. відійшов у Вічність на 83-му році життя

СЛ. П. ПОЛКОВНИК ІВАН ВІЛОУС

учасник Визвольних Змагань, в рядах Українських Січових Стрільців та в Армії УНР, як її старшина, директор та інспектор Школи Українознавства, провідний та активний член Організації Державного Відродження України (ОДВ) та Організації Українських Націоналістів (ОУН).

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНИКОВІ!

ВШ. Дружині та Родині, складаємо наші найглибші співчуття.

ТЕРЕНОВЕ КЕРІВНИЦТВО

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ

НАЦІОНАЛІСТІВ

ПОДЯКА

Дня 12-го серпня 1976 р. відійшов у Вічність

БЛ. П.

О. ІВАН МАЛАШУК

парох при УКЦеркві св. Марії в Аллентаві, Па.

У хвилину невимовного горя і смутку, внаслідок небажаної втрати, багато співчуття, помоги і моральної розради випили нам наші Друзі і Знайомі, за що висловлюємо нашу щиро-сердечну вдячність і зобов'язання.

В першу чергу щиро дякуємо Пресвященному Владиці, Кир Василеві за відправу Архирейської Святої Літургії в часі похоронних відправ. Невимовно ми вдячні численним Високореподобним Отцям, що прибули навіть з далеких сторін, щоб віддати останню прислугу Дорогому Покійникові.

Дуже ми вдячні і глибоко зобов'язані Друзям і Знайомим за участь в похоронних відправах, за висловлені співчуття та полагодження формальностей, зв'язаних з похороном, щоб в цей спосіб віддати останню прислугу нашому Дорогому Покійникові і причинитися до гідного зведення його пам'яті.

Рівнож щира подяка похоронному заведенню в Аллентаві за відрядне і величезне переведення похорону. Молимо Всемогутнього щоби сторичне нагородив Велх Вас за Ваші прислуги і розуміння невимовного горя і смутку.

Братона — ЮЛІЯ МАЛАШУК

Братинич — РОМАН МАЛАШУК

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ МОГО НЕЗАБУТНОГО і ДОРОГОГО БРАТА

БЛ. П.

ІЛАРІОНА ОСЕЦЬКОГО

санітарного поручника

дня 13-го вересня 1976 року

о год. 9-й ранку

відправиться

Служба Божа з Панахидою в українській католицькій церкві

Богоявлення

при Картер вул. в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

Сестра — ОЛЬГА ОСЕЦЬКА

Школа Кобзарського Мистецтва НЮ ЙОРК, Н. Й.

повідомляє, що

навчання починається

в СЕРЕДУ, 8-го ВЕРЕСНЯ ц. р. о год. 6-й веч. в ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ на 2-му поверсі РЕЄСТРАЦІЯ НОВИХ УЧНІВ відбуватиметься 8, 15 і 22-го ВЕРЕСНЯ в ШКОЛІ або телефонічно — (212) ОЛ 8-7449 або (212) НА 8-9093

ЧОТИРИ НАГОРОДИ

даємо в безплатне користування бандури. Першенство будуть мати студенти музично обдаровані, незалежних батьків.

УПРАВА ШКОЛИ

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ 361-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

Т-ВА „ДНІСТЕР“ в НЮ ЙОРКУ

Від початку липня 1976-го року

домівка 361-го ВІДДІЛУ УНС

Т-ва „Дністер“

ПЕРЕВЕСЕНА

до УНДому, 142 Друга Евню

І ВОНА ТАМ ПРИМІЩЕНА

в кімнаті ч. 25

Просимо всіх Членів вислати листи та поладнювати свої членські справи на новій адресі ВІДДІЛУ: UKRAINIAN „DNISTER“ SOCIETY 142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel.: GR 7-1054 Урядові год. щовечора 5:30 до 7:30, крім субот і неділей.

УРЯД 361-го ВІДДІЛУ УНС Т-ва „ДНІСТЕР“

Комітет 200-річчя Американської Революції та 100-річчя Українського Поселення в Нью Йорку повідомляє все Українське Громадянство, що

ВСЕНАРОДНА УКРАЇНСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ

відбудеться в Нью Йорку в неділю, 17 жовтня 1976 року. Початок — год. 1-ша по полудні.

Збірка сформується на 58 вул. і 5-й Аве. — Похід буде по 5-й Аве. аж до Брасент Парку зі 40 вул. Докладна програма буде проголошена пізніше.

Просимо всі організації, центральні, молодіжні й інші, як місцеві так і з околиць зголосити свою участь та подати про удекільнення походу парадними флотами. Зголошення слати —

до голови Святочного Комітету

Д-ра ІВАНА ФІЛИСА

98 Second Avenue, New York N.Y. 10003

Тел.: (212) AL 4-2260

або до голови Об'єднаного Комітету м. Нью Йорку

Д-ра ВОЛОДИМИРА САВЧУКА

140-142 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

Тел.: (212) 626-6008

Зустріч випускників Школи Українознавства з громадянством у Детройті

Товариство „Рідна Школа“ в Детройті 5-го червня ц.р., в залі Українського О-середу, влаштувало прощальну зустріч випускників школи з громадянством великого Детройту.

При передніх, гарно прибраних столах зайняли місця учні найвищої класу, які в травні склали іспити зрілості. В склад Іспитової комісії входили: інспектор Назаревич (голова), директор Ірина Тарнавська, проф. Марія Олесницька, мгр. Марія Лазарчук, проф. Марта Тарнавська. Секретарював — проф. Филип Гайда.

Наступні учні складали іспити зрілості: Марта Баранчик, Роман Воронович, Євген Гречний, Ірина Дудун, Богдан Дячок, Мотря Кізіма, Олександр Кірик, Ірина Косак, Ірина Косак, Нестор Кривий, Галина Мироник (визн.), Лідія Несторович, Юрій Ростенко, Роста Сенік (визн.), Леся Серафим, Лідія Сіра (визн.), Ярослав Ткач.

Побіч випускників сиділи священники обох віровідань, учасники, члени провдів Товариства „Рідна Школа“ й Батьківського Комітету та організації з обома відділами УКК у провіді.

Після відкриття зустрічі і привітання гостей головою, та після промови дир. Ірини Тарнавської, відбулися взаємні прощання. Від учнів 10 класу промовляла Наталя Каревич, від матуристів — Роман Воронович, а від учителів висказала цінні поради й побажання „на дорогу“ проф. Марія Олесницька.

Офіційна частина програми закінчилася роздачею матуральних дипломів (директор), свідства закінчення 11-ої класу (опікун класу) та книжкових нагород, зафундованих Товариством „Рідна Школа“.

Мистецька частина програми почалася фортепіанним сольно Ані Никифорак. Вона відіграла Клода Дебюссі „Місячне сяйво“ й Лева Ревуцького „Прелюд дес дур“ та „Пісню“.

Студентка кінцевого курсу балетної школи Діана О-мецька виконала танок „Подільський козачок“.

Згаданих солісток, відомих із своїх виступів на українських і американських сценах, авторка нагородила адекватними оплесками. Обидві вони закінчили в минулих роках Школу Українознавства Товариства „Рідна Школа“ й склали матуральні іспити з визначним успіхом.

Мистецька частина програми закінчилася виступом вокального тріо „Соняшники“. Виконали: „Сусідка“, „Калина — не верба“ й „Волонтерка“. І вони, садовідольські гості одержали гарні оплески й запрошення на майбутні виступи.

Вечір закінчився бенкетом, що його підготували ріднішні друзі випускників, Валентина Свнч і Ірина Шумило.

Треба відмітити, що вони приготували повноцінну вечерю зовсім безкоштовно. За виконання працю їм належить прилюдна подяка.

Молитву провів о. Тарас. Страви подавали на столі шкільні дівчата й студентки.

Під час бенкету, Оксана Сливка від Управи Товариства склала прилюдно подяку мгр. Ладі Процюк за її кінквалітні безкоштовну працю на користь Школи Українознавства. Під її провідом виготовлено новий, модерний каталог шкільної бібліотеки, закуплено коштом Товариства „Рідна Школа“ цінну колекцію ілюстрованих книжок, виданих Об'єднанням письменників дитячої літератури (ОПДЛ), як теж електронічні апарати, якими послуговуються учасники під час навчання. Авдотія привітала мгр. Л. Процюк оплесками, коли студ. Рома Біла подала їй китицю живих квітів від Управи Товариства.

Бенкет закінчився молитвою, що її провів о. прот. Олександр Биковець.

Осип Сливинський

ХРОНІКА РЕПРЕСІЙ...

(Продовження зі стор 1-01)

Антонюк і Іван Світличний, жиди А. Альтман і С. Глузман, вірмени Ю. Будагін, ляховець І. Матузевичус, естонський Т. Пракс... Володя розумів українців, які з боєм говорили про викорінення їхньої національної культури, розумів жидів, які думкою стремлять до далекої, але близької серцю Землі, осмислював розповіді про боротьбу українців і прибалтів за незалежність...
Квітень 1976 р.: Василь Лісовий позбавлений наукового ступеня кандидата філософських наук.

ЗНУЩАННЯ НАД УКРАЇНСЬКИМИ ПОЛІТВ'ЯЗНЯМИ У ВОЛОДИМИРСЬКІЙ ТЮРМІ

Гельсінкі (УІС „Смолоскоп“) — На Захід дісталися обширні інформації про жахливі умови життя, знущання і репресії українських політв'язнів у Володимирській тюрмі. Протягом одного року (від травня 1975 р. до травня 1976 р.) багато українців перебували в спеціальних камерах на „строгому режимі“, де в'язень одержує 1700 до 1800 калорій в день і на „режимі пониженого харчування“ з 1300 калоріями в день. В таких камерах перебували:

Зіновій Антолюк — 4 місяці (вересень-грудень, 1975 р.).
Микола Бондар — 4 місяці (жовтень 1975 — січень 1976).

Юрій Городецький — 6 місяців (серпень 1975 — січень 1976).

Анатолій Здорогий — 10 місяців (травень — серпень 1975, січень — червень 1976).

Роман Гайдук — 4 місяці (лютий — травень 1976).

Зорян Попадюк — 2 місяці (листопад-грудень 1975).

Григорій Приходько — 4 місяці (вересень — грудень 1975).

Володимир Ракецький — 4 місяці (вересень — грудень 1975).

Андрій Турник — 4 місяці (жовтень 1975 — січень 1976).

Я. Сусленський, Ю. Городецький, А. Здорогий — в зв'язку з перевозом у тюрму, що утримується покараними, перебували кілька місяців в першій половині 1975 р. на „строгому“ і „режимі пониженого харчування“ у Володимирській тюрмі.

3. Антолюк, М. Бондар, Р. Гайдук, З. Попадюк, Г. Приходько, В. Ракецький, А. Турник — 20 грудня 1975 р. були поставлені на „строгий“, „понижений“ режим за відмову від примусової праці. На такому режимі вони перебували кілька місяців.

ЗАПРОТОРЕНІ В КАРЦЕР

Від травня 1975 р. до травня 1976 р. ряд українських політв'язнів перебували в карцері Володимирської тюрми.

Карцер — це невеличка цементована камера, величезною 1-1,5 метра шириною і 2-3 метри довжиною, холодною і вологою. Звичайно в карцері немає вікон. В деяких є вентиляція, яка не видаляє, а навпаки, втягає до середини зачистінене повітря з поблизу каналізації. Немає, світла. Вдень є постійний сумерк. Ліжка немає, зате на ніч варті вносять дерев'яний тапчал, обведений залізом, на якому немає ані матраца, ані накривала.

Запроторені в карцер в'язні не мають права на прохід, їм забороняють курити, одержувати і писати листи. Покараним в карцер в'язням видають спеціальний негрітий одяг. Харчування спеціальне: в першому дні — 450 грамів сирого хліба, сіл і горяча вода, приблизно 800 до 900 калорій. В кожний наступний день видають: 450 грам хліба, 60 гр. солоної риби, пісна зупа, дешева рідка каша, 3-4 гр. жиру — разом приблизно 1300 калорій.

Від травня 1975 р. до травня 1976 р. такі українські політв'язні перебували в карцері Володимирської тюрми:

Юрій Городецький — 25 днів, за відмову від примусової праці і за сидіння, коли у камеру увійшов на розмову обласний прокурор.

Михайло Макаренко — 33 дні, за відмову від примусової праці.

Валентин Романенко — 15 днів, за відмову від примусової праці.

Олександр Сергієнко — 38 днів, за писання жалоб проти побиттів в'язнів.

Яків Сусленський — 42 дні.

Василь Федоренко — 15 днів, покараний в часі тримісячної голодування, коли його тіло було опухле і покрите ранами. Його покарали за відмову виготувати традиційні українські ауса.

ЗАПРОТОРЕНІ В ПКТ І ШІЗО

Багато українських в'язнів, які знаходяться в концтаборах, були покарані на ув'язнення в ПКТ чи ШІЗО. З України дісталися лише частинний список покараних українців.

„Приміщення Камерного Типу“ (ПКТ) — це тюрма в кінцетабір, в якій в'язень одержує харчування ПКТ (1700-1800 калорій) або карцерне (800-900 калорій).

В травні 1975 р. — травні 1976 р. такі українські політв'язні перебували в ПКТ: Святослав Караванський — 2 місяці. Протягом чотирьох років він не мав жадного побачення. В лютому 1976 році він мав одностороннє особисте побачення (замість триденного дозволеного законом) зі своєю дружиною Н. Стротою після її звільнення.

Василь Лісовий — три місяці.

Свяген Процюк — два місяці.

„Штрафний ізолятор“ (ШІЗО) — це камери в кінцетаборах подібні до карцерів в тюрмах, з тою різницею, що вони дерев'яні, а не цементові. В ШІЗО перебували такі українські політв'язні:

Петро Личак — 7 днів.

Василь Підгородецький — 8 днів.

ЗАГРОЗА НОВИХ СУДІВ

Гельсінкі (УІС „Смолоскоп“) — На Захід дісталися вістка з України, що ішла опублікування у В-В „Смолоскоп“, „Сучасність“, „Хроніка Прес“ і Єрусалимським університетом матеріалів і документів, які відносяться до тюремного і концтаборного життя в українських, російських і англійських мовах, КГБ викликало на допити українців Вячеслава Чорновола і Василя Стуса та жидів — Б. Пенсона і С. Глузмана. Їх допитувало, як були зібрані, передані на волю, а згодом перекинуті на Захід — „Інтерв'ю з політв'язнями Пермських таборів“, „Щоденник голодівки“, „Будні мордовських таборів“ та інші матеріали. Згідно з одержаною вісткою, всі вони відмовилися дати будь-які свідчення у цій справі. В часі допитів КГБ-істи грозили цим в'язням заведенням нової справи на них, новими судами та високими строками покарання.

Наталя Полонська-Василенко

Історія України

ПЕРШИН ТОМ
До половини XVII сторіччя. Книжка у твердій яєно-синій обгортці, із золотими буквами. 591 сторінок. Ціна 15.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

М'ясо і ковбасні вироби
за німецьким виробом для смаку. Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША
яку найліпше люблять господині! цілі родини. Зайдіть до найближчої крамниці KARL ENMER.

KARL ENMER
PORK STORES
Головна крамниця:
63-55 Fresh Pond Road
Фліп крамниця: в Нью-Йорку: поза містом.

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ:
РІДКІСНІ ВИДАННЯ!
Андрій Яковлів: „ДОВОГІР ВОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКОВИ 1854 р.“ — \$2.00

Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТІВ“ — мемуари — 3.50

Авраам Шпрін: „У СОВЕТСЬКІЙ КАТИВНІ“. Із свідчень політв'язнів — 1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ:

„SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

До десятиліття з дня смерті сотника УНР св. п. Теодора Маль-Малюти

Шістнадцятого серпня ц.р. минуло десять років з дня смерті учасника визвольної боротьби, скромного працівника на суспільній і церковній нивах та щедрого жертваця на народній цілі — сотника Армії УНР Теодора Маль-Малюти. Народився Теодор Маль-Малюта в заможній і патріотичній родині, яка дала трьох борців за волю України (крім Теодора, два його брати Олександр і Микола були в Армії УНР), 5-го травня 1894 року в Нестерварці біля Тульчина на Поділлі. Середню школу скінчив у Брацлаві, а потім був покликаний до війська, скінчив старшинську школу й під час Першої світової війни служив в Південно-Західному й Одеському фронтах. Під час укріплення військових частин колишньої царської армії прийняв активну участь у сформованні Українського Війська, боровся за визволення Одеси, потім був учасником партизанської протирумунської боротьби на Поділлі, а після відступу Армії УНР за Збруч був інтернований у Каліші. З каліського табору разом з іншими воляками й старшинами вийшов на розробку лісу в Польщі, а згодом відкрив свою будівельну фірму. Належав до українських ветеранських і громадських організацій та прийняв активну участь в житті Української Православної Церкви.

В роки Другої світової війни разом із своєю дружиною Марією (з дому Жуковських) і дочкою Галиною, тепер одружена з проф. М. Степаненком і працює екзекутивною заступницею голови Об'єднання Православних Сестриць у ЗСА, сотник Маль-Малюта мешкав на Підляшші, а звідти, рятуючись перед навалом московських комуністів, вийшов до Судетів на Чехію і до Західної Німеччини. Після закінчення війни сотник Маль-Малюта потрапив до табору УННРА в Карльсфельді, біля Мюнхена, де працював керівником господарського відділу. Весною 1946 року переїхав до табору в Старому Ульмі, над Дунаєм, в якому також очолював господарський відділ. З мешканцями цього табору „Бельке Казерне“ розділив далішнє перенесення до Кронфалю, а потім Штуттгарт-Шуффенгаузену, з якого вийшов на працю в Робітничий Оселі Гіссена, яка обслуговувала Американську Армію, а потім, повернувшись до Шуффенгаузену, виїмав до ЗСА.

Перебуваючи в таборах УННРА-ІРО, весь час працював в таборній адміністрації, допомагаючи влаштуватися нашим скитальцям, а також був активним членом Союзу Українських Ветеранів, Української Національної Гвардії, був обраний до таборних Рад і до Обласного Представництва ЦП/УН в Виртсбергер-Баден, довгий час очолював бл. п. полковником — пізніше о. Павлом Шпірюком. В той час він приступив до Українського Національно-Державного Союзу.

В грудні 1949 р. за допомогою приятелів родин д-ра Романа Осичука і письменника Федора Дудка, з яким працював на Підляшші, сотник Маль-Малюта приїхав до ЗСА. Вдень працював, заробляючи не легко на „хліб шоденний“, а вечорами й у суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Від 1958 року, перейшовши на емеритуру, переселився до Сомерсету в Нью-Джерсі, за дві милі від Осереду Української Православної Церкви і поблизу „Українського села“. Тут знову включився в церковне й громадське життя: став засновником СУВ-у, основоположником 235-го Відділу Українського Робітничого Союзу ім. Олени Пчілки, окружним організатором УРС, членом Управи Братства, членом Будівельного Комітету Церкви-Пам'ятника, членом Т-ва Прихильників УНР. Серед своїх земляків користувався великою пошаною і авторитетом. Був нагороджений Хрестом Симона Петлюри і Восиним Хрестом. Вічна пам'ять про цього скромного й жертвенного патріота й доброго сім'янина залишилася в серцях родини й багатьох приятелів та друзів.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Від 1958 року, перейшовши на емеритуру, переселився до Сомерсету в Нью-Джерсі, за дві милі від Осереду Української Православної Церкви і поблизу „Українського села“. Тут знову включився в церковне й громадське життя: став засновником СУВ-у, основоположником 235-го Відділу Українського Робітничого Союзу ім. Олени Пчілки, окружним організатором УРС, членом Управи Братства, членом Будівельного Комітету Церкви-Пам'ятника, членом Т-ва Прихильників УНР. Серед своїх земляків користувався великою пошаною і авторитетом. Був нагороджений Хрестом Симона Петлюри і Восиним Хрестом. Вічна пам'ять про цього скромного й жертвенного патріота й доброго сім'янина залишилася в серцях родини й багатьох приятелів та друзів.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

суботи та неділі приймав участь у нашому суспільному й церковному житті, зокрема був одним із основоположників Відділу ОБВУА в Нью-Йорку й відновленого УНДС у ЗСА та членом його Головної Управи.

Поручник М. Оринин

HELP WANTED MALE

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
1 HANDYMAN — Увара!
Може бути власником або співвласником 30-го будинку в Брукліні, біля Проспект Парку. — Не вигідних умов. Тел. (212) 768-9615 по пол.

До винайму

ДО ВИНАЙМУ
АПАРТАМЕНТ
Асторія, Л. Ая. Студіо або 2 1/2 кім. апартаменти. Порядний будинок з підлогою. Близько до метро. Без жадних доплат. Тел. в будні (212) 651-1192

До винайму в Ньюарку, Н. Дж.
5 ВЕЛ. КІМНАТ
Близ. укр. кат. церкви св. Івана і укр. правосл. св. Вознесіння. Тел. по 6-й веч. (201) 375-0534

До винайму в Ньюарку, Н. Дж.
5 ВЕЛ. КІМНАТ
Близ. укр. кат. церкви св. Івана і укр. правосл. св. Вознесіння. Тел. по 6-й веч. (201) 375-0534

FARMS & CO. HOMES

НАЙКРАЩІ ПОСЛУГИ ВСІХ РОДІВ
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
(914) 626-7500

Ріане

Увага! Увага!
СКЛАДАЮ НА КОМПЮТЕРІ різного роду українську літературу. Ціни приємні. PETRO YAMNIAK
9 Lincoln Pl., Clifton, N.J. 07011

ПРИЙМУ ОДНУ ОСОБУ
яка є зацікавлена жити в Кергонсоні, до спільного мешкання, окрема спальня, вітальня і кухня із ланцюжкою — спільна. Зацікавлених прошу писати: P.O. Box 508, Kerhonsen, N.Y. 12446

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСоюзу!

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Початок шкільного року
ВЖЕ ЗА ПОРОГОМ!
Пора придбати для Ваших дітей-школярів найкращі українські підручники автора — видатного педагога бл. п. МАРІ ДЕНКО:

„БУКВАР“ — \$4.50
„РІДНЕ СЛОВО“ — перша читанка після букваря \$4.50
„ВОЛОШКИ“ — читанка для 2-го року навчання \$4.50
„РІДНИЙ КРАП“ — читанка для 3-го р. навчання \$5.00
„СВІТАН-ЗІЛЛЯ“ — читанка для 4-го р. навчання \$6.00
„ПРО ЩО ТИРСА ШЕЛЕСТИЛА“ — читанка для 5-го року навчання \$6.50

Всі підручники з мовними вправами та українсько-англійським словником.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Мешканців стеїту Нью-Джерсі зобов'язує 5% ставового податку.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ: „SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303